

til et andet Punkt, den Bestemmelse nemlig, hvori det hedder, at Huusmand og Inderster kunne tilsiges til at deeltage i Sneekastningsarbejdet imod en Betaling af 24 Sk. om Dagen, hvilken Godtgjørelse skal udredes af Communen. Da det jo nu ofte er Tilfældet, at en Commune bestaaer af to Sogne, forekommer det mig, at Ordet „Communen“ paa dette Sted er et mindre heldigt Udtryk. Jeg vilde kun tillade mig at henstille denne Bemærkning til Forsamlingens Overveielse. Der er endelig ogsaa en anden Bestemmelse, som jeg savner i Loven, men som jeg troer burde have sin Plads der, den nemlig, at Folk, der boe i en altfor stor Afstand, ikke under almindelige Forhold skulle kunne beordres til at give Møde til Sneekastning. Jeg troer, at saadanne Beboere kun skulde kunne paalægges at give Møde i extraordinaire, paatrængende Tilfælde.

Dette var i det Væsentlige de Bemærkninger, jeg havde at gjøre ved det foreliggende Lovudkast, og skal jeg saaledes henstille, hvorvidt den ærede Forsamling troer, at disse Bemærkninger have Noget for sig.

Schmann: Jeg kan vel med den ærede sidste Taler i det Væsentlige være enig deri, at dette Lovudkast indeholder overordentlig Lidet, og det er mig derfor ingenlunde klart, om der, naar man ikke kan eller vil gjøre Andet, end her er foreslaaet, overhovedet er Anledning til at lade en ny Lov udkomme om dette Anliggende; men naar det Gæste, han har paapeget som det, der skulde træde i Lovens Sted, var en bestemt Henviisning til at fordele Sneekastningsarbejdet efter Hartornet, da kan jeg paa ingen Maade tiltræde denne Mening. Det forekommer mig ganske klart, at Sneekastningsarbejdet efter dets Natur og Væsen ligesom er et Naturalhøveri, og et Naturalhøveri af en saadan Bessaffenhed, at det ikke kan afløses. Det gaaer derfor paa ingen Maade an at henvisse det til de sædvanlige Former for den egentlige Skattefordeling; men det er et Arbejde, som maa tilveiebringes paa Stedet, og tilveiebringes i det Dieblik, da Behøvet derfor er tilstede; og der kan derfor efter min Mening ikke være mindste Anledning til i Hovedsagen

at fravige det Princip, som ligger til Grund for Reglementet af 20de December 1799, og som i dette Reglements første Paragraph i dets Almindelighed er udtalt derhen: at Sneekastningen ikke kan henregnes til det sædvanlige Betarbejde, men er en Forpligtelse, der til det Almindeliges og fælles Nytte paaligger enhver Huusbeboer, som grændser til Veien i en vis Afstand. Det er en Præstation, som ikke kan tilveiebringes ved Arbejdsfolk, i alt Fald ikke i Reglen, maaskee vil det være praktisk udføreligt i Kjøbstæderne og paa ganske enkelte Steder udenfor disse, men i Almindelighed er det Noget, som kun kan ydes ved personligt Arbejde, og som skal staffles tilveie paa Stedet, hvor Trangen dertil er, og i det Dieblik, da den indtræder, saa at der opstaaer et Slags Analogi med Ildbrandsstilfælde, hvor Enhver indenfor de Grændser, hvor han kan have tilstede, maa yde sit Arbejde. Jeg veed heller ikke rettere, end at den Erkjendelse er i Praxis saa almindelig, at det er Noget, der først og fremmest maa gøres netop til Fordeel for dem, hvem Arbejdet paaligger, at der ikke er mange Ting, der møde saa liden Modstand som det Arbejde, der kræves i saa Henseende. Jeg troer derfor, at hvilken Regel man sætter, saa er og bliver dog det, der skal søges rammet, den tilstedeværende Arbejdskraft, Folkehøldet, og hvad man end sætter i Stedet for som ledende Regel, kan det kun have sin Bærettigelse som Midler, hvorved man vil slutte sig til den tilstedeværende Arbejdskraft, og det er kun i denne Henseende, at det forekommer mig, at Reglementet kunde behøve en nærmere Regulering. Naar det nemlig, efterat den almindelige Regel om, af hvem Arbejdet skal fordres, er opstillet i § 1, derefter i § 6 siges, at det skal fordeles efter Heels og Halvgaarde, da ligger deri en Præsumption for, at Folkeholdet staaer i Forhold til Gaardenes Størrelse, der er udtalt paa en Maade, som ikke svarer til de nuværende Forhold. Derfor kan jeg Intet have imod, at der sees bort fra denne Forffjel mellem Heels og Halvgaarde, der idetmindste i alle Selveierdistricter har tabt sin praktiske Betydning; men det har undret mig, at Arbejdets Fordeling i det foreliggende Udcast er foreslaaet at skulle finde